RETSMØDERAPPORT
i sag 247/87 *

I — Faktiske omstændigheder

Sagsøgeren, der har hjemsted i Bruxelles, og som blandt andet importerer og eksporterer friske bananer, fandt, at ordningen for forsyning af det franske marked med bananer var uforenelig med EØF-Traktatens artikler 30 ff. og artikel 2 i Lomé-konventionen AVS-EØF af 28. februar 1975, og anmodede derfor ved skrivelse af 17. april 1987 Kommissionen om i henhold til Traktatens artikel 169 at indlede en traktatbrudsprocedure mod Den Franske Republik med henblik på at fastslå den pågældende traktatstridige adfærd, samt opfordre nævnte medlemsstat til at afskaffe importkontingenter for bananer med oprindelse i tredjelande, der befinder sig i fri omsætning i Fællesskabets øvrige medlemsstater, samt erstatte sagsøgeren det tab, denne har lidt som følge af de af nævnte medlemsstat anvendte importforbud.

Ved skrivelse af 4. maj 1987 har Kommissionen anerkendt modtagelsen af sagsøgerens skrivelse og meddelt, at den ville træffe de i sagen nødvendige foranstaltninger.

II — Skriftveksling og parternes påstande

Efter modtagelsen af denne meddelelse har sagsøgeren ved stævning, indgivet til Domstolens Justitskontor den 14. august 1987, anlagt nærværende sag i medfør af Traktatens artikler 173 og 175.

Ved processkrift, indgivet den 9. november 1987, har Kommissionen i medfør af procesreglementets artikel 91, stk. 1, anmodet Domstolen om at træffe afgørelse om formaliteten uden at tage stilling til sagens realitet. Kommissionen har nedlagt påstand om afvisning, samt at sagsøgeren tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

Den Franske Republik har ved begæring, indgivet den 28. december 1987, anmodet om at måtte intervenere til støtte for Kommissionens påstande, hvilken begæring Domstolen har efterkommet ved kendelse af 20. januar 1988.

Ved processkrift, indgivet den 1. marts 1988, har Den Franske Republik nedlagt påstand om afvisning.

Sagsøgeren har i sine indlæg af 31. marts 1988 nedlagt påstand om, at sagen antages til realitetsbehandling, og at Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

På grundlag af den refererende dommers rapport og efter at have hørt generaladvokaten har Domstolen ved beslutning af 13. juli 1988 indledt den mundtlige forhandling om formalitetsspørgsmålet uden forudgående bevisførelse.

Ved beslutning af samme dato har Domstolen endvidere henvist sagen til Anden Afdeling.

* Processprog: fransk.

III — Parternes anbringender og argumenter vedrørende sagens formalitet

Kommissionen har til støtte for sin indsigelse i det væsentlige gjort gældende, at sagen bør afvises i henhold til EØF-Traktatens artikel 173, stk. 2, da sagsøgeren ikke har angivet den retsakt fra Kommissionen, som sagsøgeren påstår annulleret.

Sagen bør endvidere afvises i henhold til artikel 175, stk. 3, hvis ordlyd udelukker muligheden for en privatpersons anlæggelse af passivitetssøgsmål, når den i artikel 169 omhandlede procedure mod en medlemsstat ikke har fundet anvendelse.

Den Franske Republik har i det væsentlige gjort gældende, at sagen bør afvises i henhold til artikel 173, for så vidt som den er rettet mod Kommissionens svar af 4. maj 1987, idet dette svar klart ikke udgør en beslutning i artikel 173, stk. 2's forstand, men blot en foreløbig skrivelse, der hverken vedrører anmodningens genstand eller sagens realitet.

Under alle omstændigheder bør et annullationssøgsmål mod en retsakt, hvorved Kommissionen har truffet afgørelse om en anmodning om at indlede proceduren i henhold til artikel 169, afvises, da den administrative fase, der går forud for en eventuel indbringelse af sagen for Domstolen, ikke indebærer nogen bindende retsakt fra Kommissionens side.

Sagen bør ligeledes afvises i henhold til artikel 175, stk. 3, idet den retsakt, som Kommissionen ifølge sagsøgeren har undladt at udstede i forhold til denne, ikke kan anses for at være omfattet af de former for retsakter, som sagsøgeren ville kunne være adressat for i henhold til nævnte bestemmelse.

Sagsøgeren har til støtte for sin påstand om sagens antagelse til realitetsbehandling henvist til artikel 173, stk. 2.

Sagsøgeren gør gældende, at sagen kan antages til realitetsbehandling i henhold til artikel 175, stk. 3. En privatpersons passivitetssøgsmål har i det væsentlige til formål, at der vedtages en retsakt, der udgør en sanktion mod en medlemsstats tilsidesættelse af sine fællesskabsretlige forpligtelser. Kommissionen vil kunne indbringe spørgsmålet for Domstolen i henhold til en administrativ procedure, hvor åbningsskrivelsen til medlemsstaten med opfordring til at fremsætte sine bemærkninger og den begrundede udtalelse vil udgøre retsakter, truffet i forhold til medlemsstaten på initiativ af den privatperson, som har en direkte interesse i indledningen af den administrative procedure. Kommissionens undladelse af at indlede en procedure til konstatering af traktatbrud må gøre det muligt for den interesserede privatperson at anlægge passivitetssøgsmål i henhold til artikel 175, stk. 3.

T. F. O'Higgins
Refererende dommer